Dosarul nr. 1a-774/24 Judecătoria Hâncești (sediul Central)
1-23139660-02-1a-15082024 Judecător Tamara MEREUȚĂ

D E C I Z I E
În numele Legii

15 iulie 2025

mun.Chişinău

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător: Silvia CECAN
Judecători: Denis BĂBĂLĂU și Vitalie BUDECI
Grefier: Cristina TOFAN
Interpret: Natalia PETROV

Cu participarea:
- Procurorului din Procuratura de Circumscripție Centru – Svetlana ȚURCANU
- Apărătorului inculpatului SCRIPNIC Ion – avocat Sergiu COPTU
- Inculpatului – SCRIPNIC Ion *****

În lipsa:
- Părții vătămate – Olga COSTIUC (*fiind citată în mod legal*)
- Apărătorului părții vătămate - avocat Iurii BORDENIUC (*fiind citat în mod legal*)

a examinat în ședință de judecată publică, în ordine de apel, apelul declarat de avocatul Sergiu COPTU în interesele inculpatului SCRIPNIC Ion *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-294/2023 din 11 iulie 2024, pronunțată în cauza penală de învinuire a lui:

> **SCRIPNIC Ion *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, originar și domiciliate sat. *****r-nul Hâncești, studii medii, căsătorit, fără persoane la întreținere, supus militar, pensionar, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, anterior nejudecat.

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
Judecarea cauzei penale în prima instanță: *29 septembrie 2023 – 11 iulie 2024*;
Judecarea cauzei în instanța de apel: *15 august 2024 – 15 iulie 2025*.
Procedura de citare legală a fost executată.

Asupra apelului declarat de avocatul Sergiu COPTU în interesele inculpatului SCRIPNIC Ion *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-294/2023 din 11 iulie 2024, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T :

1. *Prin Sentința Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-294/2023 din 11 iulie 2024,* SCRIPNIC Ion ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, și în baza acestei Legi, i s-a aplicat o pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 (două sute) ore.

Acțiunea civilă înaintată de COSTIUC Olga privind încasarea din contul inculpatului SCRIPNIC Ion în beneficiul lui COSTIUC Olga a sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin vătămarea integrității corporale- a fost admisă în principiu, urmând ca instanța civilă să se expună asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite.

Acțiunea civilă înaintată de COSTIUC Olga privind încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune a fost admis integral, cu încasarea din contul lui SCRIPNIC Ion în beneficiul lui COSTIUC Olga a prejudiciului moral în mărime de 20 000 (douăzeci mii) lei .

A fost încasat din contul lui SCRIPNIC Ion în beneficiul lui COSTIUC Olga a sumei 10 000 (zece mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

A fost încasat din contul inculpatului SCRIPNIC Ion ***** în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 768,00 (șapte sute șasezeci și opt , 00) lei.

2. *Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, instanța de fond a reținut* că, ***SCRIPNIC Ion*** *****, la 11 iunie 2023, aproximativ la orele 16:00,aflîndu-se în localitatea ***** r-nul Hâncești, fără temei de drept, intenționat i-a aplicat lui COSTIUC Olga multiple lovituri cu o mătură peste diferite părți ale corpului şi conform raportului de expertiză judiciară nr. 2202322D0142 din 03.08.2023 la COSTIUC Olga s-a constatat luxația humerusului drept, echimoze pe față, brațului mâinii stângi, cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, ori lovitură de acestea, posibil în timpul şi circumstanțele indicate, nu se exclude şi alte circumstanțe, ce generează dereglări de sănătate de lungă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporal medie.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, SCRIPNIC Ion ***** a comis o infracțiunea prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal, *vătămare corporală medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață şi nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

3. *Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Sergiu COPTU în interesele inculpatului SCRIPNIC Ion *****, a declarat apel împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-294/2023 din 11 iulie 2024, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței atacate cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința inculpatului SCRIPNIC Ion ***** conform art.390 Cod de procedură penală,*

*din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate şi lipsește şi faptul infracțiunii, şi a dispune respingerea ca fiind neîntemeiată acțiunea civilă depusă în această cauză penală de către COSTIUC Olga către inculpatul SCRIPNIC Ion *****, precum şi a respinge cerința acuzatorului de stat cu privire la încasarea de la inculpatul SCRIPNIC Ion ***** în beneficiul statului suma cheltuielilor judiciare suportate această cauză penală.*

În motivarea cererii de apel, apărarea consideră că sentința emisă de instanța de fond ca fiind ilegală, neîntemeiată şi pasibilă de a fi casată cu rejudecarea cauzei penale de către instanța de apel și pronunțarea de către instanța de apel a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a dispune achitarea inculpatului SCRIPNIC lon în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal conform art.390 Cod de procedură penală din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate şi lipsește faptul infracțiunii, şi a dispune respingerea ca fiind neîntemeiată acțiunea civilă depusă în această cauză penală de către COSTIUC Olga către inculpatul SCRIPNIC Ion cu privire la încasarea prejudiciului material şi moral cauzat, precum şi a respinge și cerința acuzatorului de stat cu privire la încasarea de la SCRIPNIC Ion a sumei cheltuielilor judiciare suportate în această cauză penală în beneficiul statului.

Consideră că sentința instanței de fond neîntemeiată şi concluziile instanței de fond expuse în sentința contestată sânt lipsite de suport juridic şi în privința inculpatului SCRIPNIC Ion este necesar a dispune pronunțarea unei sentințe de achitare pe motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor componenței de infracțiune incriminate şi a faptului infracțiunii.

Reține apărarea că argumentele părții acuzării expuse în rechizitoriu la capitolul aprecierii probelor, la capitolul circumstanțelor de fapt şi de drept constatate, la capitolul aprecierii probelor prezentate de partea acuzării în sprijinul învinuirii aduse inculpatului, precum şi la capitolul calificării acțiunilor inculpatului SCRIPNIC Ion în viziunea părții apărării nu se încadrează în recomandările menționate în Hotărârea Plenului Curții Supreme De Justiție a Republicii Moldova privind sentința judecătorească nr.5 din 19.06.2006, şi anume în pct.6. vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumție nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului şi în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală. Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată incontestabil prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată (alin.1), art.389 Cod de procedură penală). Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale, citite ş cercetate în instanța de judecată cu respectarea cerințelor art.371 Cod de procedură penală. Astfel spus, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept, întrucât odată exercitat produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât şi în drept numai la persoana care i-a declarat, la calitatea acesteia în proces şi la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Pune în evidență faptul că atât în cadrul urmăririi penale, cât şi în instanța de judecată la solicitarea părții acuzării nu a fost audiată nici o persoană în calitate de martor în această cauză penală, prin declarațiile cărora să se confirme declarațiile părții vătămate COSTIUC Olga depuse în această cauză penală la etapa de urmărire penală şi în instanța de judecată. Consideră că este neargumentată concluzia instanței de judecată de fond cu privire la aceea chipurile deși SCRIPNIC Ion pledează nevinovat și vina în săvârșirea faptei incriminate nu a recunoscut instanța relevă ca la materialele cauzei penale în scopul stabilirii tuturor circumstanțelor daci corespund realității faptele imputate inculpatului şi dacă au avut loc sau nu fapta infracționala încriminată acestuia, în scopul elucidării tuturor împrejurărilor, care ar duce la stabilirea adevărului îr conformitate cu dispoziția art.373 Cod de procedură penală, a recurs la elucidarea probelor prezentate de partea acuzări

Consideră că procesul verbal privind consemnarea celor constatate înregistrat 23.06.2023 cu nr. 380 în Registrul de evidență a sesizărilor despre infracțiuni R-I al IP Hâncești constituie numai o dovadă a faptului că a fost depusă la acea dată o astfel de sesizare privind comiterea faptei prejudiciabile, dar prin acest act procesual de sesizare, care de fapt şi de drept nu este un mijloc de probă, numai se constată faptul că la o anumită dată a fost depusă o sesizare privind comiterea unei posibile infracțiuni, şi atât. Prin informația telefonică 112 recepționată la 11.06.2023 ora 16:45, numai se demonstrează faptul că cet. COSTIUC Olga a sesizat organul abilitat despre un anumit incident ce se menționează că ar fi avut loc la 11.06.2023 în localitatea *****r-nul Hâncești. Prin Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21.06.2023, numai se conține informație cu privire la faptul că la acea dată a fost cercetat acel loc indicat ca fiind un loc posibil de săvârșire a infracțiunii – strada din localitatea *****r-nul Hâncești.

Consideră apărarea că asemenea mijloace de probă ca: Raportul de constatare nr. 2202322P0205 din 14.06.2023 (f.d. 21) şi Raportul de expertiză judiciară nr. 2202322D0142 din 03.08.2023 (f.d. 25-26) prin care se menționează că medicul legist expertul judiciar a ajuns la concluzia că la COSTIUC Olga s a constatat luxația humerusului drept, echimoze pe față, brațului mâinii stângi, cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, ori lovitură de acestea, posibil în timpul și circumstanțele indicate, nu se exclude şi alte circumstanțe, ce generează dereglări de sănătate de lungă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporal medie, conțin în sine anumite concluzii neîntemeiate, deoarece cu o mătură așa cum a indicat organul de urmărire penală, chiar ş dacă să presupune că au fost aplicate cet. COSTIUC Olga multiple lovituri cu această mătură, nu pot fi cauzate asemenea leziuni corporale.

Astfel în primul rând menționează faptul că acea mătură menționată de organul de urmărire penală, care nici nu a fost identificată de organul de urmărire penală, nu a fost ridicată din gospodăria cet. SCRIPNIC Ion, pentru a o prezenta spre recunoaștere cet. COSTIUC Olga în scopul ca ulterior a califica şi aprecia această mătură, ca un obiect cu care se presupune că ar fi fost comisă fapta prejudiciabilă, nu constituie un viziunea apărării un obiect dur contondent cu care presupune că a fost comisă infracțiunea de vătămare medie a integrității corporale. În viziunea apărării vătămarea ce constă în luxația humerusului drept, echimoze pe față brațului mâinii stângi, nu au fost şi nu puteau fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, ca de exemplu cu

mătura, așa cum indică organul de urmărire penală, şi cum preluat instanța de fond în conținutul concluziilor sale expuse în sentința contestată, nu a fost cauzată de către inculpatul SCRIPNIC Ion în circumstanțele descrise de organul de urmărire penală ș cum a fost preluat şi de către instanța de fond, ci a fost cauzată în alte circumstanțe de fapt.

În viziunea apărării această vătămare sub formă de luxație a humerusului drept şi acele echimoze menționate probabil puteau fi cauzate, nu în urma aplicării pretinselor lovituri cu acea mătură indicată de organul de urmărire penală, ca un posibil obiect dur contondent, dar puteau fi cauzate în urma căderii cet. COSTIUC Olga la pământ și lovirii ei de pământ, nu în circumstanțele de fapt indicate în învinuirea adusă cet. SCRIPNIC Ion la data de 11.06.2024, ci în alte circumstanțe de fapt.

De asemenea consideră că această vătămare sub formă de luxație a humerusului drept şi acele echimoze menționate în viziunea apărării nu generează dereglări de sănătate de lungă durată, ca temei sau criteriu de a califică această vătămare ca vătămare corporală medie, deoarece în opinia apelantului cet. COSTIUC Olga nu a urmat sau nu a primit un tratament medical mai mult de 21 de zile şi în acest fapt al tratamentului urmat de cet. COSTIUC Olga, durata şi conținutul acestui tratament nu a fost confirmat de cet. COSTIUC Olga prin careva înscrisuri medicale. Conform Regulamentului privind aprecierea medico-legală a gravității vătămărilor corporale din 27.06.2003, pct.69) - prin "dereglare îndelungată a sănătății" trebuie de înțeles urmările prejudiciabile determinate nemijlocit de cauzarea vătămării (maladii, dereglări de funcții etc.), care au o durată de peste trei săptămâni (mai mult de 21 de zile). Gradul de gravitate a vătămării integrității corporale sau a sănătății, după criteriul dereglări sănătății, se determină în funcție de timpul necesar pentru restabilirea sănătății, precum și de volumul şi caracterul leziunilor.

Analizând probele din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, şi veridicității precum şi toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, consideră că instanța de judecată în mod incorect a conchis că vinovăția inculpatului SCRIPNIC Ion de săvârșirea faptei prejudiciabile este dovedită integral, şi incorect a calificat această faptă incriminată lui SCRIPNIC Ion ca infracțiunea prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal, conform indicilor calificativi: „adică vătămarea intenționat medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață, și nu a provoca urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății".

Susține apelantul că infracțiunea prevăzută la art.152 Cod penal este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul survenirii vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății. La caz, consideră că nu este constată și demonstrată prezența laturii obiective a infracțiunii în acțiunile inculpatului SCRIPNIC Ion ori fapta prejudiciabilă este manifestată prin acțiunile inculpatului iar inculpatul SCRIPNIC Ion nu a comis fapta de cauzare cet. COSTIUC Olga a cărorva lovituri cu mătura ca un obiect dur contondent.

În speță consideră că în procesul examinării cauzei nu s-a constatat cu certitudine legătura cauzală dintre acțiunile inculpatului SCRIPNIC Ion - pretinsele lovituri cu mătura aplicate cet. COSTIUC Olga, așa cum a indicat organul de urmărire penală, și cum a preluat instanța de fond, și urmările prejudiciabile sub forma vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății a părții vătămat COSTIUC Olga. Consideră că numai declarațiile

cet. COSTIUC Olga cu privire la pretinsa aplicare anume de către cet. SCRIPNIC Ion a anumitor lovituri cu acea mătură peste diferite părți ale corpului, nu sunt îndeajuns pentru a concluziona, că cet. SCRIPNIC Ion a comis această faptă prejudiciabilă de vătămare medie a integrității corporale cet. COSTIUC Olga, reieșind din criticele întemeiate menționate supra şi din neajunsurile urmăririi penale admise de către organul de urmărire penală. în speță, consideră că sunt întemeiate declarațiile inculpatului SCRIPNIC Ion care a declarat ş susținut că "el nu a aplicat victimei nici o lovitură, doar a ținut-o, nu i-a fracturat mâna, iar parte vătămată singură a căzut", care deși sunt în contradicție cu declarațiile părții vătămate COSTIUC Olga care a susținut că SCRIPNIC Ion i-a aplicat cu mătura multiple lovituri peste diferite părți ale corpului.

Afirmă apărarea că instanța de fond analizând declarațiile inculpatului SCRIPNIC Ion prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenții, concludenții și utilității lor în partea nerecunoașteri vinovăției de către inculpat, în mod incorect le-a apreciat ca fiind critice, or aceste declarații în viziunea apărării sunt veridice nu au fost combătute de organul de urmărire penale prin alte mijloace de probă, decât prin declarațiile părții vătămate COSTIUC Olga, și nu au fost depuse în scopul evitării răspunderii penale cât și direcționării faptelor încriminate acestuia în seama părții vătămate, așa cum a concluzionat instanța de fond în conținutul sentinței contestate.

Consideră că versiunea apărării şi a inculpatului SCRIPNIC Ion, că nu există elementele infracțiuni prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal și că inculpatul nu a aplicat careva lovituri părții vătămate este una întemeiată, nu a fost combătută de partea acuzării prin probe concludente utile ş pertinente, în special nu a fost audiat nici un martor ocular sau martor care cunoaște anumite circumstanțe de fapt cu privire la fapta prejudiciabilă examinată, și în asemenea circumstanțe de fapt consideră că este întemeiată poziția inculpatului că el nu se face vinovat de cele comise. Notează în acest context că instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că s-a constatat în cadru urmăririi penale şi în cadrul examinării cauzei penale de către instanța de judecată că există multiple dubii, descrise de mine supra, care în viziunea apărării pun la îndoială pertinența legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă invocată ca fiind comisă de inculpatul SCRIPNIC Ion şi urmările prejudiciabile pretinse a fi suportate de partea vătămată exprimate în vătămarea medie a integrăți corporale.

Opinează apelantul că învinuirea adusă inculpatului SCRIPNIC Ion în comiterea infracțiunii prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal, este una neîntemeiată, bazată numai pe anumite presupuneri neconfirmate a organului de urmărire penală, și această învinuire este lipsită de argumentare juridică şi suport probatoriu, precum și în acțiunile cet. SCRIPNIC Ion lipsesc elementele componenței de infracțiune de vătămare medie a integrității corporale incriminate lui.

Reieșind din argumentele invocate în punctul anterior atestă faptul că organul de urmărire penală în viziunea părții apărării nu a respectat aceste cerințe stabilite pentru calificarea infracțiunii la capitolul - stabilirii şi verificării circumstanțelor faptei săvârșite, alegerea şi interpretarea norme juridice, elaborarea, adoptarea şi fixarea în documentele procesuale-juridice a coincidenței semnelor faptei prejudiciabile descoperite cu semnele componenței de infracțiune care o încadrează. În asemenea împrejurări se atestă lipsa

elementelor constitutive ale infracțiunii şi în baza probelor administrate în comiterea faptei incriminate inculpatului SCRIPNIC Ion, în viziunea apărării nu s-a constatat existența faptei infracțiunii şi lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile lui, situație ce impune conform art.390 alin.(1) Cod de procedură penală, adoptarea unei sentințe de achitare pe aceste 2 motive de drept-lipsa faptei infracțiunii și a elementelor componenței de infracțiune incriminate. Probele administrate în cadrul urmăririi penale urmează a fi verificate în ședințele de judecată inclusiv poziția apărării cu privire la nevinovăția inculpatului SCRIPNIC Ion, că lipsește faptul infracțiuni în acțiunile inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, creându-i părți acuzării şi părții apărării condițiile necesare pentru cercetarea multilaterală şi in deplină măsură circumstanțelor cauzei şi, apoi prin prisma art.101 Cod de procedură penală, instanța de judecată urmează să treacă aprecierea probelor, încât să pronunțe, din care motiv le acceptă pe unele probe şi nu au relevanțe altele.

Consideră concluziile organului de urmărire penală din rechizitoriu preluate de instanța de fond în sentința sa emisă contestată prin prezentul apel, ca fiind neîntemeiate, deoarece în viziunea apărări analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, părții vătămate, care urmează a fi apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității şi coroborării lor, constată ce fapta incriminată în rechizitoriu, pentru care inculpatul SCRIPNIC Ion a fost trimis în judecată nu a existat, nu a fost săvârșită de acesta şi acțiunile cet. SCRIPNIC Ion nu întrunesc semnele obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, potrivit argumentelor expuse supra.

Menționează că din evaluarea imparțială a conduitei inculpatului în cadrul acelei discuții ce a avut-o el cu cet. COSTIUC Olga la data de 11.06.2023 în viziunea apărării nu se demonstrează cu prisosințe angrenarea conștientă și voită a inculpatului de comitere a acțiunilor de vătămare medie a integrități corporale luând în calcul concordanța existentă între informațiile ce se conțin în înscrisurile probatori anexate, în cele relatate de partea vătămată cu anumite dubii şi neclarități şi inculpat la faza de urmărire penală și în instanța de judecată. Pentru a se ajunge la concluzia condamnării, legea pretinde ca probele administrate să fie în măsură să răstoarne prezumția de nevinovăție instituită în favoarea inculpatului, şi să nu lase niciun dubiu cu privire la autorul faptei şi vinovăția acestuia. În cauză, aceste exigențe nu au fost realizate în viziunea apelantului, și acest fapt constituie o omisiune a instanței de judecată.

Probele administrate de către organul de urmărire penală şi susținute de acuzatorul de stat puse la dispoziție instanței, nu dau temei la o stabilire sigură a vinovăției lui SCRIPNIC Ion în săvârșirea infracțiunii incriminate, ori, în urma evaluării întregului material probatoriu administrat în cauză, partea apărării constată, și instanța de fond urmează să ajungă la aceiași concluzie în urma analize probatoriului, că, în prezenta cauză nu a fost dovedit dincolo de orice îndoială rezonabilă împrejurarea că în acțiunile inculpatului SCRIPNIC Ion există elementele infracțiunii incriminate lui de organul de urmărire penală. Existența în dosarul cauzei a unei presupuneri ambientale de comitere a infracțiunii de către inculpatul SCRIPNIC Ion nu este suficientă pentru stabilirea vinovăției

inculpatului şi comiterii fapte imputate de către inculpat. În speță, nu există probe care să conducă la conturarea indubitabilă ce inculpatul SCRIPNIC Ion a comis fapta prejudiciabilă incriminată lui de către partea acuzării, ce fac obiectul prezentei cauze calificate după indicii calificativi prevăzuți la art.152 alin.(1) Cod penal a Republicii Moldova, în condițiile în care nu a fost audiată nici o persoană ca martor.

Susține apelantul că acțiunea civilă înaintată de partea vătămată COSTIUC Olga către inculpatul SCRIPNIC Ion cu privire la încasarea pretinsului prejudiciu material şi moral este neîntemeiată, şi urmează a fi respinsă din motiv că nu există nici un temei pentru a se dispune încasarea sumei solicitate, care nu are nici un suport probatoriu, deoarece inculpatul este nevinovat în comiterea infracțiunii incriminate lui, el nu a comis nici o acțiune de vătămare medie a integrității corporale a cet. COSTIUC Olga indicate de acuzatorul de stat în rechizitoriu, nu a cauzat nici un pretins prejudiciu material şi moral aceste persoane.

Astfel efectuând o analiză minuțioasă, detaliată şi obiectivă a tuturor circumstanțelor de fapt ş de drept ale celor întâmplate, precum şi a probelor administrate în cadrul acestei cauze penale consideră că este necesar a emite o sentință de achitare a inculpatului SCRIPNIC Ion în comiterea infracțiunii incriminate din motivul ca în acțiunile lui lipsesc elementele componenței de infracțiune incriminate lui de către organul de urmărire penală.

4. Conform art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunţării sentinţei integrale, dacă legea nu dispune altfel.

În acest context se indică și pct. 6.1 al Hotărîrii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel în care se reiterează că pentru părţile care au fost prezente la pronunţarea hotărîrii termenul curge da la pronunţare. În cazul cînd acestea au lipsit sau redactarea hotărîrii a fost amînată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinţei.

Raportînd normele legale precitate la circumstanţele speţei, Colegiul Penal consideră apelul declarat de avocatul Sergiu COPTU în interesele inculpatului SCRIPNIC Ion *****, ca fiind depus în termen, luînd în considerație că Sentința Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-294/2023 a fost pronunțată public la data de 11 iulie 2024, copia sentinței fiindu-i înmînată inculpatului SCRIPNIC Ion ***** și avocatului acestuia în cadrul ședinței de judecată fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei (a se vedea f.d. 109), iar cererea de apel a fost depus pe data de 26 iulie 2024 fapt confirmat prin plicul poștaș anexat la materialele cauzei (a se vedea f.d. 118-verso, 119), fiind înregistrată conform ștampilei instanței de judecată la data de 29 iulie 2024 (f.d. 156) ceea ce se consideră că cererea de apel a fost depusă în termenul legal prevăzut de lege, or sentința a fost pronunțată la data de 11.07.2024 fiind înmînat copia sentinței părților inclusiv inculpatului și apărătorului, astfel încît termenul de declarare a apelului începe să curgă din data ponunțării (11.07.2024), iar termenul limită fiind data de 26.07.2024.

Prin urmare Colegiul penal, verificând acest aspect, audiind opiniile participanților la proces în acest sens**,** consideră apelul declarat în termen, fiind respectate prescripțiile art.402 alin.(1) Cod procedură penală.

5. Procedura citării legale a fost executată.

În ședința Curții de Apel Centru, avocatul inculpatului Sergiu COPTU a pledat pentru admiterea apelului declarat. A solicitat apărarea casarea integrală a hotărârii instanței de fond prin care inculpatul SCRIPNIC Ion a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii art.152 alin.(1) Cod penal și i s-a aplicat o pedeapsă penală în temeiul acestei normei. Deci și prin care s-a admis acțiunea civilă formulată de partea vătămată COSTIUC Olga către inculpatul SCRIPNIC Ion și s-a dispus încasarea unui prejudiciu material și moral. Solicită rejudecarea cauzei penale, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să dispună achitarea inculpatului SCRIPNIC Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, în conformitatea cu art.390 Cod de procedură penală, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. Lipsește și faptul infracțiunii și dispunerea integrale a acțiunii civile depuse de către partea vătămată COSTIUC Olga către inculpatul SCRIPNIC Ion. Precum și respingerea cerinței acuzatorului de stat cu privire la încasarea de la SCRIPNIC Ion cheltuielilor de judecată. Deci consideră că sentința instanței de fond este una ilegală și neîntemeiată. Obiectul acestei cauze penale a servit o pretinsă faptă prejudiciabilă care se dispune că a avut loc la 11 iunie 2023, deci și după cum este formulat în învinuire i s-a încriminat lui SCRIPNIC Ion faptul că el la 11 iunie 2023 în mod intenționat i-a aplicat lui COSTIUC Olga multiple lovituri cu mătura peste diferite părți ale corpului și conform raportului de expertiză judiciara s-a constatat leziuni corporale și în special luxația humerusului drept, echimoze. Deci, vătămarea de bază care a servit drept temei este luxația humerusului drept. În acest sens instanța de fond a făcut trimitere la declarațiile părții vătămate și la conținutul raportul de constatare medico-legală și raportul de expertiză judiciară din 03 august 2023, deci prin care s-a constatat la partea vătămată luxația humerusului drept, echimoze pe fața, brațului, mânii stângi cauzate de un obiect dur care generează dereglări de sănătate de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică vătămare corporală medie. Menționează faptul că, inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, din start a depus anumite declarații prin care a negat faptul aplicării de către el a numitor lovituri cu acea mătură. Deci, organul de urmărire penală nu a identificat acea mătură, nu a propus să fie recunoscuta ca corp delict. În cadrul acestei cauze penale nu a fost audiată nici o persoană în calitate de martor, unica probă este declarațiile părții vătămate și raportul de expertiză judiciară. În viziunea apărării aceasta nu este în de ajuns, în raportul de constatare medico-legală și raportul de expertiză judiciar se menționează că aceste pretinse leziuni corporale pot fi cauzate și în alte circumstanțe. În asemenea circumstanțe consideră că echimozele nu sunt vătămări corporale medii, ele nu produc dereglări de sănătate de scurtă durată mai mult de 21 de zile. Luxația humerusului drept, nu putea fi cauzată în urma loviturilor cu mătura este absurd pur și simplu, presupune că aceste leziuni corporale au fost cauzate părții vătămate ori mai înainte ori în alte circumstanțe. Consideră că instanța de fond a emis o sentință ilegală și neîntemeiată, deci în general urma sa fie examinată posibilitatea producerii acestor leziuni corporale și în alte circumstanțe decât în acele care sunt indicate în învinuire. Este simplu să ia informația de la serviciul 112, raportul de constatare întocmit peste 3 zile de la momentul incidentului și raportul de expertiză judiciar întocmit peste 2 luni de la momentul incidentului, dar acestea în viziunea noastră nu este în de ajuns, considerăm că aceste leziuni corporale

puteau fi cauzate și în alte circumstanțe decât cele indicate în învinuire. Exista o anumită contradicție și între declarațiile părții vătămate și învinuirea care este formulată, partea vătămată spune că ea a fost apucată de mâna de către inculpat, dar în învinuire o asemenea formulare lipsește. Respectiv expertul admite că aceste leziuni puteau fi cauzate și în alte circumstanțe. Aspect care nu a fost elucidat de organul de urmărire penală. Din aceste considerente nu poate la etapa de examinare a cauzei în ordine de apel să solicită dispunerea expertizei medico-legală din cauza că acest lucru nu a fost solicitat în instanța de fond și la etapa de urmărire penală. Consideră că aceste critici care au fost formulate de partea apărării în privința învinuirii și în privința sentinței instanței de fond sunt întemeiate, consideră că prin probele care au fost date de organul de urmărire penală sau din partea acuzării în instanța de fond nu a fost tratată prezumția de nevinovăție care este instituită în mod legal în favoarea inculpatului și aceste probe sub formă numai de declarația părții vătămate și raportul de expertiză judiciar nu sunt în de ajuns pentru a recunoaște o persoană vinovată în comiterea infracțiunii încriminate în situația când există anumite critici întemeiate atât a declarațiilor părții vătămate cât și în privința concluziilor expertului medico-legist. În rest toate motivele sunt indicate în cererea de apel, solicită admiterea și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul SCRIPNIC Ion să fie achitat. De asemenea consideră că sunt neîntemeiate si concluziile instanței de fond la capitolul prin care s-a dispus admiterea acțiunii civile și s-a dispus încasarea prejudiciului material de 10000 de lei și a prejudiciului moral în mărimea de20000 de lei consideră că aici nu există nici un temei privit de lege.

În ședința Curții de Apel Centru, inculpatul SCRIPNIC Ion a solicitat admiterea cererii de apel declarate de avocatul Sergiu COPTU în interesele inculpatului SCRIPNIC Ion *****, reținând că nu este de acord cu Sentința Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-294/2023 din 11 iulie 2024 pledând pentru casarea acesteia ca fiind una neîntemeiată.

În ședința Curții de Apel Centru, acuzatorul de stat Svetlana ȚURCANU a solicitat respingerea apelului declarat ca nefondat, instanța de fond a oferit răspuns solicitărilor, acuzarea este solidară cu soluția instanței de fond, corect a apreciat starea de fapt, corect a calificat acțiunile inculpatului și a apreciat corect pedeapsa, nu poate fi dispusă achitarea inculpatului în baza art.152 alin.(1) Cod Penal. Acuzarea consideră că instanța de fond a ținut cont de declarațiile părții vătămate care a descris circumstanțele care a avut loc. Faptul că partea vătămată indică că anume SCRIPNIC Ion este persoana care i-a aplicat lovituri, a agresat-o, mai declară că a apucat-o de păr și i-a aplicat lovituri peste tot corpul. Tot dumneaei indică că anume SCRIPNIC Ion a lovit-o cu mătura peste tot corpul și tot el a dus-o în bătăi 3 metri de la gardul său până la poartă. Declarațiile părții vătămate acuzarea le consideră consecvente, au fost asimilare atât la organul de urmărire penală cât și în instanța de judecată. Mai mult ca atât s-a constatat cu certitudine legătura cauzală dintre acțiunile inculpatului SCRIPNIC Ion și urmările prejudiciabile sub formă de vătămări medii a integrității părții corporale și a sănătății părții vătămate. Partea vătămată a indicat că anume SCRIPNIC Ion a fost cel care a aplicat diferite lovituri pe diferite părți ale corpului. Instanța a ținut cont și de raportul de constatare din 14 iunie 2023 prin care s-a concluzionat că la COSTIUC Olga s-a constatat luxația humerusului drept, echimoze pe față, brațul, mânii stângi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect ori lovitură

cu aceasta. Acuzarea solicită să fie menținută sentința instanței de fond, careva temeiuri de a interveni în sentință nu sunt.

În ședința Curții de Apel Centru, partea vătămată COSTIUC Olga fiind legal citată despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată în instanța de apel nu s-a prezentat. Cu referire la prevederile art.412 alin.(5) Cod procedură penală, instanța de apel a dispus examinarea apelului în lipsa acesteia.

*6. Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenți, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia Sentinței atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat apelul declarat de avocatul Sergiu COPTU în interesele inculpatului SCRIPNIC Ion *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-294/2023 din 11 iulie 2024, și a menține fără modificări Sentința atacată, din considerentele ce succed:*

7. Conform art.400 alin.(1) Cod de procedură penală, *sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârşire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.*

Conform art.414 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, şi în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.* Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât şi în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Conform art.415 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală: „*instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1)* ***respinge apelul****, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c)* ***apelul este nefondat;*** *2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe şi dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33–35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei”.*

Potrivit recomandărilor Hotărârii Plenului CSJ nr.22 din 12.12.2005, cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea este corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ, ori civil sunt aplicate corect.

Conform prevederilor art. 6 alin.(1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Probe noi acuzarea și apărarea în instanța de apel nu au prezentat, solicitând doar verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Ne pronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel. Soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță dacă se ajunge la concluzia că, hotărârea este legală și întemeiată.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță şi care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate şi hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât şi în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței de apel de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar şi motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Potrivit art.385 alin.(1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanță de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită; 6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume; 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; 8) dacă măsura de

pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; 14) cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; 16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie.

În ședința de judecată în instanța de apel n-a fost invocată necesitatea administrării de noi probe, precum și n-au fost formulate cereri privind cercetarea suplimentară a probelor administrate în prima instanță; au fost verificate declarațiile și probele materiale examinate în ședința de judecată în instanța de fond.

Conform art.24 alin.(2), (4) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Potrivit art.26 alin.(3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

8. Colegiul Penal, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apelantului, ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului SCRIPNIC Ion *****, în comiterea faptelor incriminate, astfel că la acest capitol se rețin drept declarative argumentele apărătorului cu referire la faptul că învinuirea este formală și nu este confirmată prin probe.

Audiind opiniile participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal conchide că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, și anume SCRIPNIC Ion ***** a comis infracțiunea prevăzută la art.152 alin.(1) Cod penal - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață, și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății”.*

Cu referire la motivele invocate de apelant, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului or acesta urma să fie achitat de sub învinuirea adusă, pe motiv că materialele cauzei penale nu conțin nici o probă pertinentă și concludentă care ar demonstra vinovăția acestuia, Colegiul penal constată că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului SCRIPNIC Ion ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal și în mod legal și întemeiat a fost stabilită și individualizată pedeapsa aplicată ultimului învinuit în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de apel consideră că aceste afirmații ale inculpatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului SCRIPNIC Ion ***** în

comiterea infracțiunii prevăzută la art.152 alin.(1) Cod penal - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață, şi nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății,* luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile lui a elementelor infracțiunii incriminate.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010,* statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

9. Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul determină ca fiind dovedită vinovăția inculpatului SCRIPNIC Ion ***** în comiterea infracțiunilor pentru care au fost deferiți justiției.

Astfel fiind audiat în cadrul ședinței instanței de apel, inculpatul SCRIPNIC Ion ** a declarat că*** învinuirea adusă îi este clară, vinovăția nu o recunoaște. A notat că declarațiile făcute în instanța de fond le susține și în instanța de apel.

*La întrebarea avocatului Sergiu COPTU, inculpatul SCRIPNIC Ion ***** a menționat că* el nu a săvârșit faptele care îi sunt încriminate.

Inculpatul SCRIPNIC Ion ** în ședința de judecată în instanța de fond a menționat că*** , vina în comiterea infracțiunii imputate nu a recunoscut și instanței a declarat că, la 11 iunie 2023 a plouat toată ziua , la COSTIUC Olga a crescut iarba până la genunchi şi s-a îngrămădit apă. A mers la ea și a călcat iarba pentru ca apa să aibă cum curge. A chemat-o pe ea şi i-a arătat că s-a îngrămădit apa. Aceasta s-a întors în ogradă, apoi a revenit cu un balonaș şi l-a stropit în ochi. A început să-i curgă lacrimi şi nu vedea nimic. El a plecat, iar când a revenit ea a mers în ogradă. Afirmă că, pe ea nu a bătut-o însă doar a ținut-o. În acel moment avea la el o mătură confecționată din măturiță, care era moale şi udă. Nu ține minte dacă a lovit-o cu matura. Nu a împins-o , dacă o împingea atunci ea cădea. Susține, că ea singură a căzut. De la balonaș ochii s-au împlut cu lacrimi şi curgeau, astfel a lăsat-o şi a plecat să-şi spele ochii. Specifică, că nimeni nu a văzut momentul dat, doar a fost văzut de soție, care şi a filmat. Menționează, că timp de 3 ani se află cu COSTIUC Olga în ceartă, sau luat de la ploaie ,deoarece ultima a efectuat o construcție şi pe acolo curge apa. Soția sa i-a spus să pună uluce şi să facă regulă. Susține, că ea minte şi se consideră nevinovat. Nu i-a fracturat mâna, deoarece după incident aceasta a prășit în grădină. Ea când a început cu balonașul, el cu mâna a apucat-o, însă nu a

împins-o. Nu a tras-o la ea în ogradă. A tras-o doar la portița ei, însă în ogradă nu a intrat. Peste 5 minute, când a lăsat-o pe dânsa, a simțit lacrimi în ochi. Nu a văzut să vină salvarea, poate după incident a venit salvarea. Până la cazul dat pe partea vătămată nu a bătut-o.

*10. Indiferent de faptul că inculpatul **SCRIPNIC Ion ******* în cadrul ședinței de în instanța de fond și în apel nu a recunoscut vinovăția, săvârșirea infracțiunii incriminate este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele și anume:*

-Fiind audiată în ședința de judecată în instanța de fond, partea vătămată COSTIUC Olga, a declarat că pe inculpat îl cunoaște, iar timp de 4-5 ani cu el se află în relații reci. În ziua incidentului afară ploua foarte tare. Ea spăla acasă geamurile, iar apa curgea din gard în gard. La un moment l-a văzut pe SCRIPNIC Ion, care făcea cu două mături un șanț în fața gardului său. Șanțul dat este făcut de primar ,însă după ploi se spală şi se astupă. A deschis poarta şi i-a făcut observație , deoarece apa o inunda, însă el a început să o numească cu cuvinte urâte. Apoi a mers în ogradă şi iarăși a ieșit în drum. Acesta s-a izbit la ea cu mătura grea de lemn, până a fost târâită la poartă. La un moment, a simțit o durere la mâna, a strigat şi a căzut jos, pierzându-și cunoștința. A stat câteva minute ,și-a revenit și apoi cu greu s-a ridicat, a intrat în ogradă şi a telefonat la salvare. Afirmă, că de la durere nici nu putea să formeze numărul la salvare. A venit salvarea şi a fost luată la spital ,unde i-a fost pusă mina în ghips. Apoi, a venit fiica sa cu avocatul şi poliția. Medicul i-a spus să rămână în spital, însă ea a refuzat. A doua zi a mers la Chișinău , deoarece o durea capul. Precizează, că incidentul a avut loc în vara 2023, luna iunie sau iulie, la sigur nu ține minte luna, în satul *****. Când a ieșit în drum nu era nimeni prin preajmă, iar când s-a ridicat nu a observat pe nimeni în jur. În mâna avea o cârpă, deoarece spăla geamurile, probabil avea şi altceva, dar nu ține minte. Nu cunoaște ce înseamnă gaz lacrimogen şi nu are așa ceva. Pe SCRIPNIC Ion nu l-a strigat şi nu l-a numit nicicum. Cunoștea ce face acesta acolo, deoarece mereu se astupă șanțul. De el s-a apropiat la o distanță de 3 metri. Nu s-a gândit că el o va agresa. Acesta s-a apropiat de ea şi a " înșfăcat-o" de cap și i-a aplicat lovituri peste tot corpul. Susține, că a fost lovită de către SCRIPNIC Ion peste tot corpul cu mătura. Nu ține minte dacă a fost trasă sau lovită. El a adus-o în bătăi de la 3 m de la gardul său până la poartă. La mâna dreaptă nu a avut traumă, doar mâna stângă el i-a fracturat-o când a lovit-o pe ea şi pe soțul ei anterior. Timp de o lună sau două a avut mâna în ghips. Atât la salvare, cât şi la poliție a comunicat, că a fost lovită de către SCRIPNIC Ion. Precizează, că camera video este a ei şi filmează în ogradă şi în drum. Înregistrările video de pe camera au fost solicitate de către poliția din sat. Fiica sa a scos înregistrarea video şi a transmis-o avocatului. Nu cunoaște dacă este înregistrarea de mai devreme, nu le are salvate, a trecut timp de atunci şi s-au șters. Indică, că anul trecut la ea în grădină era iarbă, deoarece nu a putut lucra însă anul acesta a prelucrat-o. Susține, că în privința inculpatului urmează să fie aplicată o pedeapsă aspră ,deoarece îi este frică să stea în casă sau să iasă în drum.

11. Vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal a mai fost demonstrată şi prin următoarele mijloace materiale de probă administrate în cadrul urmăririi penale, cercetate în cadrul cercetării judecătorești și verificate în cadrul ședinței instanței de apel:

- Proces verbal privind consemnarea celor constatate înregistrat la 23.06.2023 cu nr. 380 în Registrul de evidentă a sesizărilor despre infracțiuni R-I al IP Hâncești, precum că ,SCRIPNIC Ion la 11.06.2023, aproximativ la ora 16:00, aflându-se în localitatea *****, r-nul Hâncești, fără temei de drept, intenționat i-a aplicat lui COSTIUC Olga multiple lovituri cu o mătură peste diferite părți ale corpului şi conform raportului de constatare nr. 2202322P0205 din 14.06.2023 s-a constatat o vătămare corporal medie (f.d. 5);

- ***Informație telefonică 112 recepționată la 11.06.2023 ora 16:45,*** prin care apelanta COSTIUC Olga a comunicat că, la 11.06.2023 în localitatea *****r-nul Hâncești a fost agresată fizic de către SCRIPNIC Ion, luxându-i umărul mâinii drepte (f.d. 6);

– ***Proces-verbal de cercetare la fața locului din 21.06.2023***, prin care supus cercetării constituie locul săvârșirii infracțiunii – strada din localitatea *****, r-nul Hâncești, cu planșa fotografică în anexă (f.d. 19-20);

– ***Raport de constatare nr. 2202322P0205 din 14.06.2023,*** prin concluzia căruia la cet. COSTIUC Olga s-a constatat luxația humerusului drept, echimoze pe față, brațului mâinii stângi, cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, ori lovitură de acesta, posibil în timpul şi circumstanțele indicate, nu se exclude şi alte circumstanțe, ce generează dereglări de sănătate de lungă durată şi se califică ca vătămare corporală medie (f.d. 21);

– ***Raport de expertiză judiciară nr. 2202322D0142 din 03.08.2023*** prin concluzia căruia la COSTIUC Olga s-a constatat luxația humerusului drept, echimoze pe față, brațului mâinii stângi, cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, ori lovitură de acestea, posibil în timpul şi circumstanțele indicate, nu se exclude şi alte circumstanțe, ce generează dereglări de sănătate de lungă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporal medie (f.d. 25- 26);

– ***Ordonanța şi proces-verbal de ridicare din 25.09.2023*** prin care s-a dispus a ridica de la BORDENIUC Iurie, avocat în interesele cet. COSTIUC Olga a înregistrărilor video din 11.06.2023 (f.d. 58-59);

– ***Proces-verbal de cercetare a obiectului din 25.09.2023*** prin care supus cercetării constituie înregistrările video din 11.06.2023 ora 15:34:44 cu durata de 01:28 privind acțiunile ilegale ale cet. SCRIPNIC Ion (f.d. 60).

12. Subsumând circumstanțele factuale sus redate, Colegiul analizând declarațiile inculpatului, precum și probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată și verificate în instanța de apel apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenței, concludenții, veridicității și utilității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, reține, că dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului SCRIPNIC Ion ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, a fost pe deplin dovedită.

La pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată, împrejurări care au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenții, concludenții, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. *(Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei)*. Astfel, Colegiul penal preia argumentarea vinovăției primei instanțe și constată temeinicia acesteia.

Conform art.6 alin.(1) Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăție.

Astfel, Colegiul penal în conformitate cu prevederile art.27 Cod de procedură penală, verificând probele administrate prin prisma prevederilor art.95 Cod de procedură penală, adică din punct de vedere a admisibilității lor, le apreciază ca fiind pertinente, concludente şi utile, ori în ședință nu s-au stabilit circumstanțe care să indice la admiterea a careva încălcări esențiale, ce ar determina neadmiterea lor. Așadar, conform prevederilor art.99 Cod de procedură penală, „alin.(1) în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe şi propunerea de probe, admiterea şi administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză. Alin.(2) probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță”.

Din economia rigorilor art.101 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Alin.(4) instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate”.

Colegiul penal, audiind participanții la proces, verificând prin prisma art.101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, constată că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către inculpatul SCRIPNIC Ion ***** a infracțiunii prevăzute la art.152 alin.(1) Cod penal, cu semnele calificative -

vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață, și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

Colegiul penal atestă că declarațiile apărării privind nevinovăția lui SCRIPNIC Ion ***** în comiterea faptelor penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, care este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate mai sus, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile părții vătămate și probele scrise care ar trezi dubii nu sunt reținute.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art.66 Cod de procedură penală și art.6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

13. Analizând solicitarea apărării privind emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatului SCRIPNIC Ion ***** învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, Colegiul penal constată că acest temei nu şi-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea constatării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

În acest sens Colegiul penal apreciază că declarațiile părții vătămate COSTIUC Olga sunt consecutive, logice, se coroborează atât între ele, cât și se confirmă prin celelalte probe pe dosar, iar odată ce nu au fost stabilite careva circumstanțe, care pune la îndoiala credibilitatea acestor declarații, instanța le apreciază ca veridice și, respectiv, admisibile. Totodată, instanța de apel apreciază critic declarațiile inculpatului SCRIPNIC Ion ***** calificându-le drept neveridice și date cu scopul evitării răspunderii penale, or, acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate în instanța de fond, care combat în întregime versiunea inculpatului. Faptul că inculpatul nu a recunoscut vinovăția în comiterea faptei prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, la nici o etapă a procesului penal, nu constituie un temei de achitare a acestuia, or, nerecunoașterea vinovăției este un drept al inculpatului, însă nu o circumstanță ce determină soluția de achitare a acestuia.

Subsecvent, în concordanță cu cele expuse, Colegiul reține că și informația obținută la faza urmăririi penale și din instanță din declarațiile părții vătămate în coroborare cu celelalte mijloace materiale de probă, nu infirmă concluziile instanței în susținerea vinovăției inculpatului și în argumentarea existenței faptei, precum și nu trezesc alte versiuni sau inadvertențe la caz, fiind apreciate de instanță în ansamblu cu alte probe și pe care nu le consideră drept decisive în acest scop.

Sub acest auspiciu, Colegiul mai susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie

2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Suplimentar, la aspectul informațiilor oferite de către inculpat cu ocazia audierii sale în calitate de bănuit şi învinuit, instanța de apel mai precizează că aprecierea unor declarații ale unui acuzat în cadrul unui proces penal reprezintă o importanță deosebită. Din alt punct de vedere însă, dacă bănuitul, învinuitul sau inculpatul ascunde realitatea, prin necoroborarea declarațiilor sale mincinoase cu alte probe administrate şi contrare acestora, organul judiciar poate sesiza reaua sa credință, apreciind că declarația lui nu face decât să confirme dovezile care-i indică vinovăția sau cel puțin reprezintă o metodă de apărare în cazul răspunderii penale pentru săvârșirea unei infracțiuni grave.

14. În acest sens Colegiul ține să menționeze faptul că în corespundere cu art.51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală. Articolul 52 alin.(1) Cod penal, stipulează că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În corespundere cu art.113 alin.(2) Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

În concordanță cu dispoziția art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, care trebuie să corespundă cu strictețe dispoziției art.281 alin.(2) Cod de procedură penală, iar din conținutul alin.(2) al aceleiași norme din Cod de procedură penală, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare.

Instanța de apel remarcă că, în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare, conform ordonanței din 21 iulie 2023 (f.d.1).

La fel, în cadrul cauzei penale, inculpatul a fost recunoscut în calitate de bănuit prin ordonanța din 24 august 2023 (f.d. 47), și prin ordonanța de punere sub învinuire din 28 septembrie 2023 (f.d. 62), a fost pus sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, respectiv în contextul art.6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, instanța de apel a constatat că lui SCRIPNIC Ion ***** i-a fost adusă la cunoștință atât natura şi cauza acuzației în materie penală, cât şi probele pe care se fundamentează aceasta, inclusiv într-o limbă accesibilă acestuia, cu participarea apărătorului.

Totodată instanța de judecată este obligată, prin prisma prevederilor art.384 alin.(3) Cod de procedură penală că la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. Relevante în acest sens sunt și prevederile art.6 al CEDO și anume dreptul la un

proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată.

La adoptarea sentinței instanța de judecată potrivit prevederile art.385 alin.(1) pct.1-4) Cod de procedură penală, trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Totodată conform art.389 Cod de procedură penală, sentința de condamnarea se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Instanța de judecată, şi-a bazat constatările pe probele verbale şi în scris prezentate şi în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate standardul de dovadă este acel al „în afara dubiilor rezonabile”.

15. ***Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal, Colegiul penal reține următoarele:***

Infracțiunea prevăzute de art.152 Cod penal, este plasată de către legiuitor în Capitolul II „Infracțiuni contra vieții și sănătății persoanei”, din Partea specială a Codului penal, componența căreia presupune existența următoarelor elemente constitutive.

Gradul prejudiciabil al infracțiunilor contra vieții şi sănătății persoanei decurge din însăși natura valorilor sociale vătămate sau periclitate.

Obiectul juridic nemijlocit îl constituie relațiile sociale a căror existență şi desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea sănătății persoanei.

Obiectul material al acestei infracțiuni în reprezintă corpul persoanei. Astfel, potrivit raportului de constatare nr. 2202322P0205 din 14.06.2023 și raportului de expertiză judiciară nr. 2202322D0142 din 03.08.2023 la cet. COSTIUC Olga s-a stabilit vătămări corporale medii.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art.152 Cod penal, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de cauzare a vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

Potrivit explicațiilor enunțate la pct.2 al Regulamentului Ministerului Sănătății din 27.06.2003 de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale (MO, 170-172/224, 08.08.2003), prin „vătămare corporală” se înțelege prejudiciul cauzat sănătății prin dereglarea integrității anatomice a organelor şi țesuturilor sau a funcțiilor acestora, provocate de acțiunea diferiților agenți externi: mecanici, fizici, chimici, biologici, psihici. Conform pct.21 al Regulamentului precitat, aprecierea gradului de gravitate al vătămării corporale se efectuează în baza criteriilor stabilite pentru fiecare grad de gravitate.

Conform prevederilor art. 67 din același regulament, vătămările corporale medii pot fi calificate numai în baza următoarelor criterii: a) lipsa pericolului pentru viață; b) lipsa tuturor consecințelor, prevăzute de prezentul Regulament, cu referință la vătămările corporale grave; c) dereglarea sănătății de lungă durată; d) incapacitatea permanentă însemnată de muncă.

Potrivit explicațiilor enunțate la art.68-70 din același Regulament, medicul legist, la constatarea caracterului şi duratei bolii sau a dereglării sănătății cauzate de vătămarea corporală, reiese din datele medicale obiective, inclusiv concretizate în cadrul efectuării expertizei. Printr-o dereglare a sănătății de lungă durată se subînțeleg consecințele determinate nemijlocit de vătămare (maladii, dereglări de funcții etc.), care au o durată de peste 3 (trei) săptămâni (mai mult de 21 zile). Printr-o incapacitate permanentă şi însemnată de muncă trebuie înțeleasă o incapacitate generală de muncă în volum mai mare de 10%, dar nu mai mare de 33% (o treime).

În acest context, Colegiul penal reține că, potrivit concluziilor raportului de expertiză judiciară nr. 2202322D0142 din 03.08.2023 *la cet. la COSTIUC Olga s-a constatat luxația humerusului drept, echimoze pe față, brațului mâinii stângi, cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, ori lovitură de acestea, posibil în timpul şi circumstanțele indicate, nu se exclude şi alte circumstanțe, ce generează dereglări de sănătate de lungă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporal medie (f.d. 25- 26).*

Prin urmare, Colegiul penal analizează în mod critic afirmațiile inculpatului, care nu a recunoscut comiterea faptei, susținând că *nu a aplicat victimei nicio lovitură, ci doar a ținut-o, nu i-a fracturat mâna, iar partea vătămată ar fi căzut singură*. Aceste susțineri sunt însă în contradicție directă cu declarațiile părții vătămate, care, în cadrul ședinței de judecată, a relatat în detaliu circumstanțele producerii incidentului din data de 11 iunie 2023, în jurul orei 16:00.

Astfel, partea vătămată COSTIUC Olga a declarat că, *în timp ce spăla geamurile locuinței sale, a observat cum inculpatul, SCRIPNIC Ion, curăța un șanț în fața gardului cu două mături. Potrivit acesteia, șanțul fusese amenajat anterior de primar, însă, în urma ploilor, se colmata. Deranjată că apa provenită din curățare se revărsa spre gospodăria sa, i-a făcut inculpatului o observație. În replică, acesta ar fi început să o jignească cu cuvinte vulgare, după care a pătruns în curtea proprie, iar ulterior a ieşit din nou în drum. Partea vătămată susține că inculpatul a lovit-o cu o mătură grea din lemn şi a târât-o până la poartă. În timpul altercației, a simțit o durere puternică la mână, a strigat şi a căzut la pământ, pierzându-şi cunoştința pentru câteva minute. După ce şi-a revenit cu dificultate, a intrat în curte şi a sunat la salvare, menționând că, din cauza durerii, cu greu a reuşit să formeze numărul de telefon*.

Afirmațiile părții vătămate sunt susținute de probele administrate în cauză şi relevă circumstanțele reale ale incidentului. Mai mult, inculpatul SCRIPNIC Ion, deşi neagă fapta, a recunoscut în cadrul audierii că, *la momentul incidentului, avea asupra sa o mătură, chiar dacă susține că aceasta era moale şi udă, şi nu îşi amintește dacă a lovit sau nu cu aceasta partea vătămată.*

Colegiul penal ține să precizeze că declarațiile inculpatului, potrivit cărora nu ar fi aplicat nicio lovitură părții vătămate, sunt considerate neveridice și pur declarative, nefiind susținute de probele administrate în cauză.

Astfel, potrivit înregistrării video anexate la materialele dosarului penal, se observă clar o persoană de gen feminin, identificată ca fiind cet. COSTIUC Olga, care este acoperită pe cap cu o eșarfă de culoare bej, ieșind din curtea locuinței sale printr-o poartă de culoare cafenie și îndreptându-se cu pași grăbiți spre o persoană de gen masculin – identificat ca fiind inculpatul SCRIPNIC Ion – aflat în stradă și având în mână o mătură de ogradă.

Ulterior, COSTIUC Olga se apropie de inculpat, iar în mâna dreaptă ține un obiect cu care efectuează o manevră în direcția acestuia. Între cei doi are loc o altercație fizică, fiind vizibilă o îmbrânceală reciprocă, ce durează aproximativ 18 secunde. Cu toate acestea, din cauza unghiului de captare al camerei video, nu se poate observa cu claritate dacă sunt aplicate lovituri directe, întrucât persoanele nu sunt surprinse integral în cadru. La finalul secvenței, se observă cum cet. COSTIUC Olga cade la pământ, poziționându-se cu tălpile în sus, iar inculpatul SCRIPNIC Ion se îndepărtează în direcția din care venise, purtând în continuare în mână același obiect (mătura).

Se mai constată că Olga COSTIUC a rămas căzută pe sol timp de aproximativ 26 de secunde, după care s-a ridicat, și-a adunat obiectele personale și a intrat înapoi în curtea locuinței.

Având în vedere că fapta inculpatului este confirmată nemijlocit prin declarațiile victimei oferite în ședința de judecată, incidentul este parțial documentat prin înregistrarea video anexată la dosar, raportul de expertiză judiciară medico-legală a constatat că leziunile suferite de partea vătămată (luxația humerusului drept, echimoze pe față și braț) sunt caracteristice unei agresiuni fizice cu un obiect contondent și se califică drept vătămare corporală medie, Colegiul penal constată că este întrunită latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, respectiv aplicarea intenționată de lovituri sau acte de violență care au avut drept consecință vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății victimei.

Pe aceeași linie de analiză, instanța de apel menționează că în procesul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine legătura cauzală dintre acțiunile inculpatului SCRIPNIC Ion și urmările prejudiciabile sub forma vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății a părții vătămate COSTIUC Olga or ultima a indicat, că anume SCRIPNIC Ion a fost cel care i-a aplicat multiple lovituri peste diferite părți ale corpului. Or, potrivit declarațiilor părții vătămate, pe durata întregului proces penal, care a relatat aceleași fapte în mod consecvent și neschimbat și a descris în detalii modul în care a fost agresată fizic de inculpat.

Sub acest aspect, fapta prejudiciabilă comisă de inculpatul SCRIPNIC Ion, a constat în acțiunea manifestată prin lovirea lui COSTIUC Olga, urmările prejudiciabile cauzate victimei, prin cauzarea vătămării medii a integrității corporale lui COSTIUC Olga în urma loviturilor peste diferite părți ale corpului, precum şi legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile, fiind constatate.

În acest sens, Colegiul reține pertinente raportul de e constatare nr. 2202322P0205 din 14.06.2023, prin concluzia căruia la cet. COSTIUC Olga s-a constatat luxația humerusului drept, echimoze pe față, brațului mâinii stângi, cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, ori lovitură de acesta, posibil în timpul şi circumstanțele indicate, nu se exclude şi alte circumstanțe, ce generează dereglări de sănătate de lungă durată şi se califică ca vătămare corporală medie.

De asemenea, instanța de apel a acordat deplină eficiență și raportului de expertiză judiciară nr. 2202322D0142 din 03.08.2023 prin concluzia căruia la COSTIUC Olga s-a constatat luxația humerusului drept, echimoze pe față, brațului mâinii stângi, cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, ori lovitură de acestea, posibil în timpul şi circumstanțele indicate, nu se exclude şi alte circumstanțe, ce generează dereglări de sănătate de lungă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporal medie.

De altfel, Colegiul conchide că urmările prejudiciabile - luxația humerusului drept, echimoze pe față, brațului mâinii stângi, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, ce se califică ca vătămare corporală medie - reflectate în rapoartele de expertiză indicate supra, întregesc tabloul faptic descris de victimă și consolidează concluzia instanței referitoare la starea de fapt stabilită. Or, cele constatate ,reținute și încriminate inculpatului incontestabil demonstrează că, anume SCRIPNIC Ion este cel care la 11.06.2023 i-a cauzat părții vătămate vătămări corporale medii, leziuni care au condiționat o dereglară a sănătății de lungă durată.

Susținerea apărării potrivit căreia nu ar fi fost dovedită latura obiectivă a infracțiunii sau legătura de cauzalitate dintre acțiunile inculpatului SCRIPNIC Ion și leziunile suferite de partea vătămată COSTIUC Olga este neîntemeiată și contrazisă de ansamblul probelor administrate în cauză.

16. Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.152 alin.(1) Cod penal constă în acțiunea de cauzare intenționată a unei vătămări corporale care a provocat dereglarea sănătății sau a capacității de muncă pe o durată între 21 de zile și 1 an – criteriu stabilit prin expertiza medico-legală. În speță din raportul de expertiză judiciară nr. 2202322D0142 din 03.08.2023 reiese că partea vătămată a suferit luxația humerusului drept și echimoze (vânătăi) pe față și brațul stâng, leziuni cauzate de acțiunea unui obiect contondent dur, compatibil cu o mătură grea. Leziunile sunt încadrate în vătămare corporală medie, întrunind astfel elementul material al laturii obiective.

Apărarea contestă existența unei legături de cauzalitate directe între acțiunile inculpatului și urmările prejudiciabile produse. Cu toate acestea, instanța de apel reține că legătura de cauzalitate a fost cert stabilită prin coroborarea mai multor probe administrate în cauză, care se susțin reciproc și conduc la o concluzie univocă.

În primul rând, declarațiile părții vătămate sunt clare, coerente și constante, oferite în toate etapele procesului penal, descriind în detaliu momentul agresiunii, obiectul utilizat (o mătură de lemn) și modul în care i-au fost aplicate loviturile de către inculpat. Aceste declarații sunt credibile și susținute de alte probe din dosar.

În al doilea rând, inculpatul însuși recunoaște că se afla la locul faptei și că avea asupra sa o mătură, deși încearcă să minimizeze fapta afirmând că „mătura era moale și

udă” și că „nu ține minte dacă a lovit”. Aceste afirmații echivoce și contradictorii nu exclud fapta, ci dimpotrivă, confirmă parțial relatarea victimei.

În al treilea rând, raportul de expertiză medico-legală confirmă că leziunile constatate – luxația umărului drept și echimoze pe față și braț – sunt rezultatul unui traumatism provocat prin acțiunea unui obiect contondent dur, fiind perfect compatibile cu modul de agresiune descris de victimă. În lipsa unor cauze alternative plauzibile (precum autoaccidentare, cădere sau altă sursă de traumatism), este rezonabilă și justificată atribuirea leziunilor acțiunilor inculpatului.

În al patrulea rând, această concluzie este susținută și de înregistrarea video anexată la materialele cauzei, în care se observă altercația dintre partea vătămată și inculpat. Deși imaginea nu surprinde integral acțiunile agresive din cauza unghiului camerei, se confirmă prezența ambelor persoane la locul incidentului, interacțiunea fizică între acestea, faptul că inculpatul avea asupra sa o mătură, precum și momentul în care partea vătămată cade la pământ și rămâne căzută pentru o perioadă de timp. Aceste secvențe video confirmă esențialul relatat de victimă și exclud ipoteza unor cauze alternative ale traumatismelor.

Prin urmare, din coroborarea tuturor acestor probe – declarațiile victimei, recunoașterea parțială a inculpatului, raportul de expertiză medico-legală și înregistrarea video – instanța reține că există o legătură de cauzalitate directă între acțiunile violente ale inculpatului și urmările produse, respectiv vătămarea medie a integrității corporale a victimei.

Prin urmare, latura obiectivă a infracțiunii este pe deplin demonstrată, întrucât a fost comis un act fizic de violență (lovituri cu un obiect contondent), acest act a avut un rezultat (vătămări medii ale sănătății), există o legătură directă de cauzalitate între acțiunile inculpatului și leziunile suferite. Susținerile apărării referitoare la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii nu pot fi primite, fiind în vădită contradicție cu probele obiective din dosar și cu concluziile instanței de fond.

Infracțiunea prevăzută la art.152 Cod penal este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul survenirii vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății.

Latura subiectivă a infracțiunii de vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății se exprimă sub formă de intenție directă.

Conform art.17 Cod penal, *se consideră că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție, dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări*.

În acest context Colegiul penal, reține că, inculpatul SCRIPNIC Ion a acționat cu intenție directă, ceea ce înseamnă că acesta își dădea seama de caracterul faptei sale.

Or, comportamentul său anterior și ulterior comiterii faptei confirmă existența unei atitudini agresive și ostile față de victimă, manifestată prin declanșarea conflictului în spațiul public, prezența cu un obiect (mătura) în mână și folosirea acestuia în mod agresiv, interacțiunea fizică directă, care a degenerat într-o altercație soldată cu vătămări corporale, lipsa unei reacții ulterioare de sprijin sau regret, inculpatul părăsind locul faptei, lăsând victima căzută la sol.

Mai mult, faptul că inculpatul a recunoscut prezența sa la fața locului și că avea în mână o mătură, dar a susținut în mod evaziv că nu își amintește dacă a lovit, nu exclude vinovăția, ci dimpotrivă, relevă o tentativă de minimalizare a propriei răspunderi penale.

Este de reținut că intenția directă, presupune că făptuitorul prevede urmările faptei sale și urmărește producerea acestora, ceea ce este valabil în speță, întrucât inculpatul nu putea să nu prevadă că aplicarea de lovituri cu un obiect contondent poate cauza leziuni.

Reieșind din analiza probelor administrate la urmărirea penală și cercetate în ședința de judecată, și verificate în instanța de apel, Colegiul penal reține cu certitudine că SCRIPNIC Ion la 11 iunie 2023, aproximativ la orele 16:00,aflîndu-se în localitatea ***** r-nul Hâncești, fără temei de drept, intenționat i-a aplicat lui COSTIUC Olga multiple lovituri cu o mătură peste diferite părți ale corpului ş provocându-i victimei COSTIUC Olga, conform raportului de expertiză judiciară nr. 2202322D0142 din 03.08.2023, vătămări corporale medii.

Astfel, luând în considerare că inculpatul SCRIPNIC Ion, urmărind scopul vătămării intenționate a integrității corporale sau a sănătății, a aplicat violență asupra părții vătămate COSTIUC Olga, cauzându-i ultimei vătămări corporale medii, confirmate prin raportul de expertiză judiciară nr. 2202322D0142 din 03.08.2023, instanța de apel consideră că la caz sunt prezente semnele componenței de infracțiune prevăzute la art.152 alin.(1) Cod penal.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art.152 alin.(1) Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani. Respectiv, inculpatul SCRIPNIC Ion întrunește semnele subiectului infracțiunii prevăzute la art.152 alin.(1) Cod penal.

17. Deci, cât privește declarațiile părți vătămate, COSTIUC Olga instanța de apel nu are temei de a le aprecia critic, deoarece aceasta a depus declarații cu privire la constatarea faptei prejudiciabile și identificarea făptuitorului, cât și nu au fost stabilite careva împrejurări ce ar determina instanța să dea apreciere critică depozițiilor părții vătămate audiate în prezenta cauză penală. Suplimentar, instanța de apel menționează că, în conformitate cu art.93 alin.(2) Cod de procedură penală, declarațiile părții vătămate, a martorilor și ale inculpatului se consideră probe egale, legea nu stipulează că depozițiile date de partea vătămată au prioritate față de cele ale inculpatului.

Colegiul penal apreciază că susținerile apărării, potrivit cărora învinuirea adusă inculpatului SCRIPNIC Ion privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal ar fi neîntemeiată, lipsită de suport probatoriu și argumentare juridică, sunt nefondate și contrazise de ansamblul probelor administrate în cauză. În primul rând, învinuirea nu se bazează pe simple presupuneri, ci pe un lanț probator complet și concludent. Astfel, partea vătămată COSTIUC Olga a oferit o declarație coerentă, detaliată și constantă pe parcursul procesului, în care a descris circumstanțele concrete în care a fost agresată fizic de inculpat, arătând că acesta i-a aplicat multiple lovituri cu o mătură de lemn în diverse zone ale corpului. Această declarație este susținută în mod direct de concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 2202322D0142 din 03.08.2023, care confirmă prezența unor leziuni traumatice – luxația humerusului drept și echimoze pe față și brațul stâng –, rezultate în urma acțiunii unui obiect contondent dur precum și prin înregistrarea video.

De asemenea, inculpatul SCRIPNIC Ion a recunoscut că, la momentul incidentului, se afla în fața gospodăriei părții vătămate și că avea în mână o mătură, chiar dacă a încercat să minimizeze fapta, susținând că mătura era „moale și udă” și că nu își amintește dacă a lovit-o. Aceste afirmații contradictorii nu exclud, ci dimpotrivă, susțin indirect veridicitatea celor relatate de victimă și contribuie la conturarea convingerii intime a instanței privind implicarea inculpatului în săvârșirea faptei.

Afirmația potrivit căreia lipsesc elementele componentei infracțiunii este de asemenea neîntemeiată. Fapta comisă de inculpat întrunește în mod evident toate semnele componentei infracțiunii prevăzute la art. 152 alin. (1) Cod penal RM, după cum urmează: subiectul activ: inculpatul este o persoană fizică, cu capacitate de exercițiu deplină, care poate răspunde penal, obiectul juridic: este integritatea corporală și sănătatea persoanei, valori ocrotite de lege. latura obiectivă: constă în aplicarea intenționată de lovituri cu o mătură (obiect contondent dur) în zone vitale ale corpului victimei, ceea ce a generat leziuni traumatice care au necesitat tratament medical și au provocat dereglarea sănătății pe o durată semnificativă, latura subiectivă: rezultă din intenția directă a inculpatului, care a acționat conștient și voluntar, în contextul unui conflict spontan, dar în care a reacționat disproporționat și violent.

Totodată, existența unei legături de cauzalitate directe între acțiunile inculpatului și leziunile suferite de partea vătămată a fost stabilită cu certitudine prin raportul medico-legal și nu a fost infirmată prin nicio probă contrară sau versiune alternativă plauzibilă oferită de apărare. Susținerea că victima s-ar fi rănit singură sau că leziunile ar proveni din alte cauze nu este susținută de nici un mijloc de probă și contravine logicii faptelor reținute.

În concluzie, susținerile apărării privind lipsa temeiului acuzației sunt nefondate. Probele administrate demonstrează clar că inculpatul SCRIPNIC Ion a comis, cu intenție, fapta incriminată, iar toate elementele constitutive ale infracțiunii de vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, prevăzute la art.152 alin.(1) Cod penal, sunt pe deplin întrunite. Astfel, solicitarea apărării privind achitarea inculpatului urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

18. Instanța de apel a apreciat în mod obiectiv, din punct de vedere a utilității, veridicității și coroborării cu celelalte probe administrate în cadrul cercetărilor judecătorești atât declarațiile părții vătămate cât și ale inculpatului, însă, declarațiile date de partea vătămată și-a găsit confirmarea prin probele materiale recercetate în cadrul ședinței instanței de apel, iar prin veridicitatea lor, declarațiile părții vătămate demască acțiunile criminale ale inculpatului SCRIPNIC Ion, și coroborează cu alte probe din dosar și reflectă circumstanțele reale avute loc la 11 iunie 2023, aproximativ la orele 16:00, în localitatea ***** r-nul Hâncești, în timpul săvârșirii infracțiunii incriminate inculpatului.

În cadrul judecării cauzei nu au fost stabilite temeiuri de a considera că declarațiile părții vătămate nu sunt veridice sau poartă un caracter defăimător sau răzbunare în privința inculpatului, de vreme ce partea vătămată a susținut că nu este rudă și nu este în relație de dușmănie cu inculpatul.

În lumina considerațiunilor relatate supra, Colegiul penal respinge alegațiile apărării privind emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatului SCRIPNIC Ion, or s-a

stabilit cu certitudine vinovăția acestuia, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal. Mai mult ca atât, afirmațiile apărării au fost contraargumentate motivat prin concluzii întemeiate de către instanța de fond în textul sentinței contestate. Totodată, Colegiul penal menționează, că o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece sentința instanței de fond este una argumentată inclusiv în raport cu susținerile verbale ale avocatului în ședința de judecată, astfel, instanța de apel consideră că, repronunțarea asupra argumentelor date nu poate duce la casarea sentinței contestate, or potrivit practicii CtEDO (*Coroi vs R. Moldova, 15.03.2011*), Curtea a specificat că, *„ (...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă şi doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuşi, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță şi că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum şi având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CoEDO”.*

În această ordine de idei, Colegiul menționează că, concluziile primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal, astfel faptele acestuia, reținute prin Sentință, întrunesc elementele infracțiunii imputate.

Respectiv, Colegiul notează că instanța de judecată are obligația să respecte prezumția de nevinovăție și să pronunțe o sentință de condamnare numai în situația în care vinovăția este stabilită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil şi instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture orice dubiu. Mai mult, Curtea Europeană menționează că acest standard al probei poate fi înțeles pe deplin doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție. Astfel, potrivit articolelor 8 și 389 alin.(2) din Codul de procedură penală, concluziile privind vinovăția persoanei la comiterea unei infracțiuni nu se pot baza pe presupuneri, iar toate dubiile existente în probele învinuirii care nu pot fi înlăturate trebuie interpretate în favoarea inculpatului. Instanța de apel menționează că, toate aceste probe au fost minuțios analizate şi coroborate de instanța de judecată în cadrul cercetării judecătorești. Mai mult, instanța de judecată nu a depistat careva divergențe între declarațiile părții vătămate, ele fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, fiind veridice şi consecvente pe tot parcursul procesului penal.

Colegiul penal concluzionează că, probele cercetate cadrul examinării cauzei confirmă circumstanțele de fapt, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că faptele infracțională există şi a fost săvârșită de inculpat. Astfel, instanța de apel a verificat legalitatea sentinței atacate sub aspectele relatate în cererea de apel, precum și în cadrul ședinței de judecată şi a reținut că temeiurile invocate de apelant nu şi-a găsit confirmare în cauza dată, or starea de fapt reținută şi de drept apreciată de către instanța de fond a concordat cu circumstanțele stabilite şi probele administrate, iar acțiunile inculpatului SCRIPNIC Ion se încadrează în temeiul art.152 alin.(1) Cod penal.

Referitor la motivele invocate în cererea de apel precum că, *„(...) sentința judecătorească este nefondată”*, Colegiul penal menționează că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece sentința instanței de fond este una argumentată inclusiv în raport cu susținerile verbale ale avocatului în ședința de judecată, care sunt identice cu argumentele apelului declarat, totodată instanța de apel consideră că, repronunțarea asupra argumentelor apelului nu poate duce la casarea sentinței contestate.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).* Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument *(hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franţei, Van de Hurk c. Ţărilor de Jos).*

La acest capitol Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de *„neîntrunire a elementelor infracțiunii”,* se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

19. Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinenței și concludenții, și a conchis asupra vinovăției lui SCRIPNIC Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal fiind stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele apărătorului, precum că partea acuzării nu a prezentat careva probe care ar confirma cu certitudine vinovăția inculpatului SCRIPNIC Ion, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei.

În concluzie Colegiul penal ține să noteze faptul că în speță, fapta inculpatului SCRIPNIC Ion, comisă la data de 11 iunie 2023, în jurul orei 16:00, în localitatea *****, raionul Hâncești, constând în aplicarea intenționată a mai multor lovituri cu o mătură asupra părții vătămate COSTIUC Olga, fără un temei legal, întrunește toate semnele componentei de infracțiune prevăzute la art.152 alin.(1) Cod penal, atentând la obiectul juridic și anume la valoarea ocrotită de lege este integritatea corporală și sănătatea persoanei.

Totodată se reține întrunirea laturii obiective în acțiunile inculpatului și anume acțiunea de aplicare a loviturilor repetate cu un obiect contondent (mătură) asupra corpului victimei, fapt confirmat de declarațiile părții vătămate și coroborat cu concluziile raportului de expertiză judiciară medico-legală nr. 2202322D0142 din 03.08.2023, care a constatat luxația humerusului drept și echimoze pe față și brațul stâng. Leziunile produse se califică

drept vătămare corporală medie, fiind de natură a cauza dereglări de sănătate de durată medie (conform criteriilor medico-legale), iar fapta a fost comisă cu intenție directă, inculpatul fiind conștient de caracterul său agresiv, cunoscând că loviturile aplicate cu obiect contondent pot provoca suferință fizică și leziuni.

În ceea ce privește susținerile apărării privind achitarea inculpatului pe motivul lipsei întrunirii elementelor infracțiunii, acestea urmează a fi respinse ca neîntemeiate, deoarece declarațiile inculpatului sunt inconsecvente și autocontradictoare, afirmând pe de o parte că nu a aplicat lovituri, iar pe de altă parte recunoscând prezența măturii la locul faptei și faptul că nu își amintește cu certitudine dacă a lovit victima, totodată, versiunea părții vătămate este coerentă, detaliată și susținută de Raportul de expertiză care confirmă că leziunile suferite sunt compatibile cu acțiunea violentă a unui obiect contondent, în circumstanțele indicate.

Prin urmare, se constată cu certitudine că fapta comisă de SCRIPNIC Ion întrunește toate elementele constitutive ale infracțiunii de vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, prevăzută la art.152 alin.(1) Cod penal, iar cererea apărării privind achitarea inculpatului urmează a fi respinsă, întrucât toate semnele componentei infracțiunii sunt întrunite.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță şi care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat şi în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală. La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate şi hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul conchide că, la examinarea cauzei, instanța de fond a îndeplinit aceste stricte prevederi ale legii, din sensul cărora rezultă că, respectarea acestor cerințe echivalează cu rezolvarea fondului cauzei, fapt ce nu atrage după sine casarea sentinței instanței de fond în latura aprecierii juridice a faptelor constatate de care au fost recunoscut vinovat şi condamnat inculpatul SCRIPNIC Ion, corectitudinea calificării acțiunilor incriminate şi stabilirii pedepsei.

20. La fel, Colegiul penal reține că, potrivit art.14 alin.(1), 15, 113 alin.(1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție şi pasibilă de pedeapsă penală. Gradul prejudiciabil al infracțiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul şi latura subiectivă. Se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

De asemenea, Colegiul menționează că anume prin descrierea faptei considerate a fi dovedită, se cere ca modul săvârșirii ei, forma şi gradul de vinovăție, motivele şi consecințele infracțiunii să coroboreze cu concluzia privind încadrarea juridică a acțiunilor

inculpatului, chestiuni ce au fost soluționate de instanță conform art.385 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, reieșind din limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, a cercetat materialele cauzei şi apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin.

Colegiul penal atestă că, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunilor imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestor infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate în cadrul ședințelor judecătorești, care au fost verificate și cercetate în cadrul examinării cauzei de către instanța de apel, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului SCRIPNIC Ion în săvârșirea infracțiunii imputate.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că, instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză, acestea primind apreciere la justa lor valoare, concluziile instanței de fond rezultă din materialul factologic acumulat în cauză. Față de cele ce preced, Colegiul penal amintește că aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt şi de drept, care au dus la pronunțarea hotărârii de condamnare a inculpatului SCRIPNIC Ion în baza învinuirilor imputate prin rechizitoriu.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în cauza deferită judecății, nu au fost admise careva erori de către instanța de fond, iar alegațiile părții apărării și a inculpatului acest aspect sunt vădit nefondate, neavând nici un suport probator, iar toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se impută, și temei pentru casarea sentinței instanței de fond lipsește.

Astfel, dezacordul părții apărării cu sentința instanței de fond este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de judecată a apreciat probele şi circumstanțele cauzei, însă, împrejurările enunțate supra denotă în mod concludent că instanța de fond nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate partea apărării că sentința atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că această faptă a fost săvârșită de inculpat, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, fiind constatată vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii, iar solicitările formulate prin cererea de apel nu poate fi admise.

Prin urmare în speță, în circumstanțele stabilite urmează să se țină cont și de scopul procesului penal și anume, protejarea persoanei, societății şi statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată.

Semnificative în sensul dat sunt constatările, Curții Constituționale care a reținut în jurisprudența sa că sistemul de sancționare al statului trebuie să funcționeze de o asemenea manieră, încât cei vulnerabili să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți.

Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii nu ar fi atins, fapt ce ar alimenta scepticismul public judiciar (HCC nr.28 din 22.11.2018).

21. De asemenea, Colegiul penal nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului SCRIPNIC Ion or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă acestuia, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, instanța de fond aplicându-le o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Colegiul penal, având în vedere argumentele apelului declarat în coraport cu circumstanțele constatate, reține că, la stabilirea pedepsei, instanța ține seama de prevederile art.75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate şi în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei şi termenului pedepsei, instanța de apel la fel ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este supus răspunderii penale, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Sub imperiul normelor enunțate, se reține, corectarea şi reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii. O pedeapsa inechitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferințe, corespunzător aceasta nu-şi poate atinge scopul de corectare şi reeducare ci de generare a mobilurilor negative. Atingerea scopurilor pedepsei de corectare şi reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât şi din parte altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Potrivit art.75 Cod penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni *i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.* La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci când gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiuni, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Luând ca bază aceste prevederi şi soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, *de jure şi de facto*, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale şi decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi în limitele fixate în partea specială a acestuia. Colegiul consideră că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală şi când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 Cod de procedură penală, stabilind termenul şi mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiuni săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei şi depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiuni săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiuni.

22. Așadar, la adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei penale, Colegiul penal notează că instanța de fond a respectat prevederile art.96, art.385 alin.(1) și art.394 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum şi motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Reiterează Colegiul că, deși individualizarea pedepsei este un proces personal rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, totuși acesta nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv or, acesta trebuie să rezulte din evaluarea obiectivă a întregului material probator al cauzei.

Pentru a-şi îndeplini funcțiile care sunt atribuite în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii, privativă sau neprivativă de libertate şi a duratei, atât gravității faptei şi potențialului de pericol social pe care îl prezintă în mod real persoana infractorului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei penale. Funcțiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei poate fi realizat numai printr-o justă individualizare a pedepsei, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate.

Colegiul penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale stabilite în privința inculpatului constată că, instanța de fond corect a individualizat pedeapsa penală şi prin urmare a acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75 - 77 Cod penal**,** a ținut cont de scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea persoanei vinovate şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni şi ține cont de gravitatea

infracțiuni săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale acestuia.

Cu referire la stabilirea şi individualizarea pedepsei, Colegiul penal reține că în baza art.61 Cod penal, (1) *Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Totodată, potrivit pct.22 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la sentința judecătorească, se atrage atenția că, potrivit art.394 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să motiveze: - stabilirea pedepsei cu închisoare, dacă sancțiunea legii penale prevede şi alte categorii de pedepse mai ușoare; - aplicarea unei pedepse mai ușoare decât cea prevăzută de lege (art.79 alin.(1) Cod penal); - aplicarea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei sau aplicarea altor categorii de liberare de pedeapsa penală, prevăzute în art. 89 Cod penal, precum şi a liberării de răspundere penală conform art.55 Cod penal.

În acest sens, Colegiul Penal reiterează şi prevederile art.6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată, inclusiv în partea stabilirii pedepsei, instanța trebuie să indice motivele pe care se fondează pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual (H. c. Belgiei (1987).

23. Astfel, la stabilirea mărimii pedepsei instanța de judecată a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiuni, contribuirea pedepsei la corectarea inculpatului, să o rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea consideră că, corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă doar prin menținerea pedepsei aplicate de către prima instanță.

Colegiul penal notează că, sancțiunea prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal, (la momentul săvârşirii infracțiunii) prevedea pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 5 ani.

În contextul celor expuse Colegiul stabilește că conform prevederile art.15 și art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal, se atribuie infracțiunilor mai puțin grave, contra vieții și sănătății persoanei.

Totodată, în conformitate cu prevederile art.76, Cod penal, instanța a reținut în calitate de circumstanțe atenuante comiterea pentru prima dată a infracțiunii mai puțin grave.

Circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, instanța de judecată nu a stabilit.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului SCRIPNIC Ion de răspundere penală conform prevederilor art.53 Cod penal, nu au fost stabilite.

Instanța de apel, notează că raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine inclusiv și personalitatea inculpatului și comportamentul acestuia

până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită și comportarea sinceră în cursul procesului.

Cu privire la personalitatea inculpatului SCRIPNIC Ion, Colegiul reține faptul că potrivit revendicării F-246 din 13.09.2023 pe numele inculpatului anterior nu au fost inițiate careva cauze penale (f.d.39), conform cazierului contravențional, SCRIPNIC Ion , în perioada anilor 2019-2020 a fost atras de 3 ori la răspundere contravențională, inclusiv pentru injurie și vătămarea integrității corporale (f.d.40). Potrivit concluziei medicale și certificatului, la evidența medicului narcolog şi psihiatru SCRIPNIC Ion nu se află (f.d.41-42), iar potrivit caracteristicii eliberate de Autoritatea Publică Locală, SCRIPNIC Ion este caracterizat pozitiv, este o persoană liniștită, cumpătată, echilibrată, în societate are un comportament adecvat, încălcări a ordinii şi securității publice nu a comis (f.d. 43)

Astfel, instanța de judecată la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului SCRIPNIC Ion, a ținut cont de prevederile art.6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiuni mai puțin grave prin prisma prevederilor art.16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului, de faptul că este la prima abatere de la lege, de gravitatea faptelor imputate, conduita inculpatului pe întreg parcursul urmării penale şi cercetării judecătorești, atitudinea față de faptele comise, comportamentul care a permis instanței de a concluziona faptul că corectare și reeducarea acestuia este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

24. Deci, Colegiul Penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei şi a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum şi cel din înainte şi după săvârșirea infracțiuni incriminate, consideră că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptei şi personalitatea inculpatului, constată că corijarea şi reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în limita prevăzută de 200 ore.

În acest sens, Colegiul consideră că anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalității acestuia. Instanța de apel constată că pedeapsă privativă de libertate este una echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Prin urmare, Colegiul reține că pedeapsa reținută inculpatului SCRIPNIC Ion, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității reprezintă o consecință juridico-penală a faptelor comise de ultimii, adică o reacție la faptele infracționale săvârșite de acesta.

Subsecvent, instanța de fond și-a argumentat riguros soluția la acest capitol şi a motivat hotărârea pronunțată, invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia că aplicarea unei alte pedepse, nu va asigura atingerea scopului prevăzut la art.61 Cod penal. În acest context, instanța de fond a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, *personalitatea inculpatului*, dar şi *gravitatea infracțiunilor săvârşite* şi valența relațiilor sociale prejudiciate şi a ajuns la soluția justificat de numire a unei pedepse în formă de închisoare în cuantumul stabilit supra.

În cele din urmă, Colegiul Penal ajunge la concluzie că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea şi reeducarea inculpatului SCRIPNIC Ion, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în limita prevăzută de 200 ore.

25. Concomitent, Colegiul penal apreciază neîntemeiată solicitarea apelantului cu privire la respingerea cerinței acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, or în acest sens instanța de fond justificat a soluționat chestiunea ce ține de cheltuielile judiciare pentru efectuarea raportului de constatare nr. 2202322P0205 din 14.06.2023 și raportului de expertiză judiciară nr. 2202322D0142 din 03.08.2023.

În acest sens, cheltuielile de judecată legate de efectuării expertizei judiciare în mărime de 768 lei, Colegiul penal consideră că soluția instanței de fond prin care ultima a dispus încasarea sumei date din contul inculpatului, este una justificată și întemeiată, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

În acest mod, se reține din materialele dosarului că potrivit raportului de constatare nr. 2202322P0205 din 14.06.2023 în privința lui COSTIUC Olga s-a suportat suma de -448 lei și potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 2202322D0142 din 03.08.2023 în privința lui COSTIUC Olga s-a suportat suma de -320 lei — sume care sunt justificate și urmează a fi recuperate de la partea care se face vinovată de comiterea faptei imputate.

Obligația pozitivă a statului, în sensul art.6 par.2 a CEDO, prin intermediul organelor de urmărire penală și procuraturii de a demonstra în sensul art.art.24, 56 Cod de procedură penală, vinovăția persoanei, fiindu-le atribuită n sensul art.96-97 Cod de procedură penală sarcina probațiunii, persoana acuzată de un delict beneficiind de ”prezumția nevinovăției”, stipulată la art.8 Cod de procedură penală, fiind liberată de obligația de a-și demonstra nevinovăția.

Colegiul Penal reține dispoziția art.142 alin.(1) Cod de procedură penală potrivit cărei, expertiza se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală, sunt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei (...), de către organul de urmărire penală, procuror (...), la caz fiind cele pentru efectuarea de constatare nr. 2202322P0205 din 14.06.2023 și raportului de expertiză judiciară nr. 2202322D0142 din 03.08.2023, în vederea depistării infractorului și încadrări juridice corecte a acțiunilor criminale, care în sensul art.143 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, sunt obligatorii.

Dispozițiile alin.(3) art.75 din Legea cu privire la expertiza judiciară şi statutul expertului judiciar, nr.68 din 14.04.2016, expres stabilind, că „în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art.142 alin.(2) Cod de procedură penală”.

Astfel, ținând cont de faptul, inculpatul SCRIPNIC Ion, s-a constatat a fi vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, Colegiul Penal consideră că costul cheltuielilor judiciare în mărime de 768 lei, suportate pentru efectuarea Raportului de constatare nr. 2202322P0205 din 14.06.2023 și raportului de expertiză judiciară nr. 2202322D0142 din 03.08.2023 urmează să fie suportat de către inculpatul SCRIPNIC Ion, având în vedere că aceasta se face vinovat de comiterea faptei infracționale incriminate.

Conform art.227 Cod de procedură penală, prevede că, (1) Cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor şi asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. (3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

După cum rezultă din norma art.229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului, astfel încât instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Drept urmare celor invocate, se indică că pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, plățile necesare vor fi achitate din contul inculpatului SCRIPNIC Ion în contul statului a cheltuielilor pentru efectuarea raportului de expertiză, având în vedere că, la momentul derulării a acțiunilor de urmărire penală aceste cheltuieli au fost suportate de stat, deoarece procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției, iar în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului, ultimul urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat pentru efectuarea la caz, a expertizelor judiciare.

26. Potrivit art. 397 Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă hotărârea cu privire la acțiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunțată din oficiu de către instanță referitor la repararea pagubei.

În conformitate cu art.219 alin.(1) şi (3) pct. 2) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate

prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

În conformitate cu art. 220 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementari. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

Ca urmare a art.221 alin.(1) Cod procedură penală „acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești.

Potrivit art.225 alin.(3) Cod procedură penală, odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă".

Astfel, prin acțiunea civilă înaintată de COSTIUC Olga s-a solicitat încasarea din contul lui SCRIPNIC Ion în beneficiul său a sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu material şi suma de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Analizând circumstanțele cauzei Colegiul apreciază că instanța de judecată întemeiat a soluționat acțiunea civilă în partea reparării prejudiciului moral cauzat, or în corespundere cu prevederile art.2033 alin.(1) și (2) Cod civil (1) *În cazul vătămării integrității corporale sau altei vătămări a sănătății, pe lângă repararea prejudiciului patrimonial şi celui moral, se va plăti o despăgubire separată pentru însăşi vătămare (prejudiciul biologic). (2) Vătămarea sănătății cuprinde şi vătămarea sănătății mintale doar dacă ea se manifestă printr-o maladie sau o stare care necesită asistență ori un serviciu medical.*

Conform art.2036 alin.(1) și (2) Cod civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri, iar prejudiciul moral se repară indiferent de existența şi întinderea prejudiciului patrimonial.*

În corespundere cu prevederile art.2037 alin.(1) - (3) Cod civil (1) *Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.*

Astfel, Colegiul penal conchide că în cadrul examinării cauzei penale s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpatului SCRIPNIC Ion, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, iar repararea prejudiciului în procesul penal poate fi înfăptuită

doar atunci când între fapta ilicită şi prejudiciu există un raport de cauzalitate, direct sau indirect.

Este necesar ca prejudiciul să aibă o întindere determinată. Caracterul cert al prejudiciului înseamnă că acesta este un prejudiciu sigur, s-a produs în realitate, poate fi evaluat. Din analiza dispozițiilor legale citate mai sus, instanța desprinde că condițiile exercitării acțiunii civile în cadrul procesului penal sunt: 1) infracțiunea să fi produs prejudiciul; 2) între infracțiunea săvârșită şi prejudiciul reclamat să existe un raport de cauzalitate; 3) prejudiciul trebuie să fie cert; 4) prejudiciul să nu fi fost reparat; și 5) să existe manifestarea de voință a celui vătămat de a fi despăgubit.

Referitor la cuantumul prejudiciului moral cauzat instanța de apel conchide că a fost cert constat că prin acțiunile prejudiciabile ale inculpatului SCRIPNIC Ion a fost cauzat părții vătămate minore suferințe psihice și morale. Prin urmare, la caz se atestă un raport direct de cauzalitate între activitatea infracțională descrisă și prejudiciul nepatrimonial suportat de partea vătămată, iar legea penală prevede expres dreptul persoanei căreia i-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală de a înainta o acțiune civilă privitor la încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune.

În continuare, cu referire la evaluarea daunelor morale (prejudiciul moral), instanța urmează să ia în calcul următoarele criterii: importanța socială a valorii lezate prin săvârșirea faptei ilicite; gravitatea precum şi intensitatea durerilor fizice şi psihice, provocate de agresor; repercusiunile asupra situației sociale a victimei, inclusiv în plan familial sau profesional, prin atingerile aduse onoarei şi demnității victimei; felul vinovăției; și echitatea.

Totodată, Colegiul penal reține că CtEDO a făcut o serie de aprecieri notabile în ceea ce privește proba prejudiciului moral, constatând repetat că proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul şi raportul de cauzalitate să fie prezumate, instanțele urmând să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existență a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu şi a împrejurărilor în care a fost săvârșită, soluția fiind determinată de caracterul subiectiv, intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă. Pentru ca atacul adus drepturilor nepatrimoniale ale persoanei să producă un prejudiciu moral, el trebuie să atingă un anumit nivel de gravitate şi să fi fost realizat într-o manieră care să cauzeze un prejudiciu exercițiului personal al dreptului la respectarea vieții private (cauza A. c. Norvegiei, nr. 28070/06, 09 aprilie 2009).

În cauzele Danev c. Bulgariei şi Iovtchev c. Bulgariei, CtEDO a reținut în esență încălcarea Convenției, după ce a considerat că abordarea formalistă a instanțelor naționale, care atribuiseră reclamantului obligația de a dovedi existența unui prejudiciu moral cauzat de fapta ilegală, prin dovezi susceptibile să confirme manifestări externe ale suferințelor lui fizice sau psihologice, avuseseră ca rezultat privarea reclamantului de despăgubirea pe care ar fi trebuit să o obțină. În susținerea celor enunțate, instanța de apel menționează şi jurisprudența CtEDO, cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003), unde Curtea a statuat, în principiu, că „atunci când victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri. Chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit.

Prin dobândirea calității de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci şi repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit". Învederând aceste considerente ale instanței europene, instanța de apel evidențiază că, în această speță urmează a fi examinată acțiunea civilă în latura revendicării expuse asupra prejudiciului moral care poate fi apreciat reieșind din circumstanțele speței.

Analizând circumstanțele cauzei Colegiul consideră că suferințele părții vătămate, Colegiul conchide că instanța de judecată întemeiat a constat că în privința părții vătămate a fost comisă o infracțiune, iar aceasta a suportat traume, care a afectat-o emoțional în viitor, astfel că se impune necesitatea de a încasa din contul inculpatului cu titlu de prejudiciu moral, în beneficiului părții vătămate COSTIUC Olga a sumei de 20 000 (douăzeci mii) lei, care este unul echitabil în raport cu acțiunile lui SCRIPNIC Ion şi urmările provocate.

Astfel, Colegiul notează că, la stabilirea remunerației instanța de judecată, a ținut cont de faptul că compensarea bănească a prejudiciului are ca scop înlăturarea consecințelor negative existente la moment, din patrimoniul psihic şi moral al părții civile. În acest context, repararea daunelor morale cauzate instanța de apel o consideră eficientă anume printr-un echivalent bănesc, deoarece doar o sumă de bani acordată victimei este capabilă să-i ofere o satisfacție compensatorie de natură a-i ușura suferințele fizice sau psihice, care comprimă prejudiciul afectiv cauzat.

27. Cu referire la repararea prejudiciului material cauzat părții vătămate COSTIUC Olga, Colegiul apreciază corectă soluția instanței de judecată prin care a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, urmând ca instanța civilă să se expună asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite, or pentru a stabili exact suma despăgubirilor materiale cuvenite părții civile, se impune administrarea de noi probe în fața instanței, probe ce ar face dovada cu exactitate a prejudiciului cauzat părții vătămate, or la materialele cauzei nu au fost prezentate probe referitor la cheltuielile suportate.

În acest context Colegiul ține să noteze că potrivit art.387 alin.(1) Cod de procedură penală: "*o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sânt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge*", iar norma juridică de la alin. (3) stabilește că: "*în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă".*

Deci, concluzionând Colegiul penal remarcă că având în vedere că cadrul normativ național instituie rezolvarea acțiunii civile în procesul penal, statul are obligația pozitivă să asigure celor care au calitatea procesuală de parte civilă garanțiile fundamentale prevăzute în art.6 din CoEDO.

Dacă acțiunea civilă a fost exercitată în procesul penal, instanța, rezolvând latura penală, prin aceeași sentință se pronunță și asupra acțiunii civile. Judecând latura civilă instanța poate să o admită integral sau parțial, să o respingă, să admită în principiu acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă. Considerăm că ultima soluție poate fi aplicată doar în cazuri excepționale, când încadrarea

juridică a faptei prejudiciabile, stabilirea formei vinovăției, a modalității și mărimii pedepsei penale aplicate inculpatului nu sunt condiționate de răspunderea civilă a acestuia.

Prin urmare, Colegiul a reținut că, în prezenta speță, se constată un caz excepțional în care instanța de judecată nu poate soluționa acțiunea civilă înaintată în cadrul procesului penal. Aceasta, deoarece partea civilă nu și-a justificat în mod corespunzător pretențiile privind despăgubirile materiale solicitate. Mai exact, la materialele cauzei nu au fost anexate probe care să ateste cheltuielile efectiv suportate.

În acest context, pentru a nu îngrădi dreptul părții vătămate de a solicita și obține repararea prejudiciului material cauzat prin fapta ilicită, s-a impus necesitatea admiterii în principiu a acțiunii civile în partea ce vizează repararea prejudiciului material. Soluționarea efectivă a acestei acțiuni urmează a fi realizată ulterior, pe cale separată, în procedură civilă, unde partea civilă va avea posibilitatea să administreze probe în susținerea și justificarea cuantumului prejudiciului material pretins.

Prin urmare, acțiunea civilă urmează a fi admisă în principiu, urmând ca partea vătămată să-și valorifice drepturile pe cale separată, în instanța civilă, unde va putea prezenta probe prin care să-și justifice integral cuantumul prejudiciului material pretins.

28. Totodată Colegiul apreciază întemeiată soluția instanței de judecată prin care a admis acțiunea civilă în partea cheltuielilor de asistență juridică, și a încasat din contul lui SCRIPNIC Ion în beneficiul lui COSTIUC Olga a sumei 10 000 (zece mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. Or prin efectul prevederilor art.227 alin.(1) și alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, care statuează că: ”*cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor şi asistenților procedurali*”, Colegiul reține necesitatea de a fi compensate părții vătămate COSTIUC Olga cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10 000 lei, dovada suportării cărora a fost realizată prin bonul de plată seria GL nr.239710 anexat la materialele cauzei şi care au fost detaliate prin prezentarea Raportului privind activitatea avocatului pe marginea prezentei cauze penale.

Astfel nu pot fi reținute alegațiile apelantului precum că, nu este susținută de probe, or, Colegiul penal reține că aceste cheltuieli sunt reale, fiind suportate de către partea vătămată și probate.

În acest sens partea civilă COSTIUC Olga a fost reprezentată pe durata procesului penal de avocatul BORDENIUC Iurii , iar reieșind din complexitatea cauzei, numărul de ședințe la care a participat avocatul, contribuția acestuia la examinarea cauzei atât în partea laturii penale, dar și a laturii civile prin perfectarea acesteia și participarea la examinarea ei, instanța apreciază cheltuielile invocate în cuantum de 10 000 lei – drept necesare, reale și rezonabile și pasibile a fi compensate părții vătămate COSTIUC Olga în mărime deplină.

29. În optica celor reliefate, Colegiul Penal că, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor şi pentru a evita repetări inutile sunt acceptate şi de instanța de apel, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că*

art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs/apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul Penal în conformitate cu art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod de procedură penală, consideră necesar a respinge apelul declarat de avocatul Sergiu COPTU în interesele inculpatului SCRIPNIC Ion *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-294/2023 din 11 iulie 2024, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a Sentinței contestate.

30. În conformitate cu prevederile art. art.415 alin.(1) pct.1), lit.c); și art.417-419 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat apelul declarat de avocatul Sergiu COPTU în interesele inculpatului SCRIPNIC Ion *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 1-294/2023 din 11 iulie 2024, și se menține fără modificări Sentința atacată.

Decizia este executorie, însă poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Silvia CECAN**

Judecătorii **Denis BĂBĂLĂU**

Vitalie BUDECI